

Opasnost prijeti iz zraka pod okriljem mrača

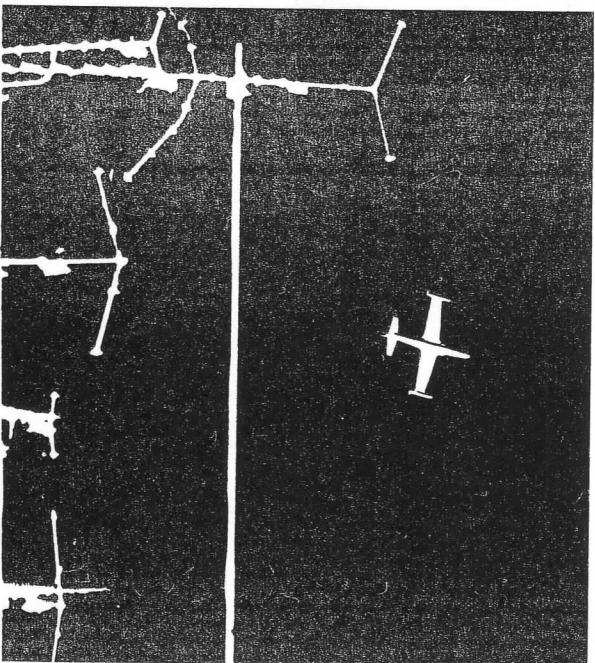

Foto: Božidar VUKIČEVIĆ

Jasnije je nego ikad: jugoslavenska armija nije odustala od svojeg prvočasnog nauma da Dalmaciju odseće od kontinentalne Hrvatske, razdijeli je na tri dijela te razaračajući je »osvoji«. Plan »Ajkula« u kojem je taj namum razrađen i posve preciziran po etapama, očigledno nakon kraće pauze ide dalje, a to potvrđuju zbiljanja koja se na tlu Dalmacije sa sitnim – političkim razlozima uzrokovanim – izmjenama odvijaju upravo po tom planu čiji i šifrirani naziv među ostalim govori o megalomanskim i osvajačkom karakteru jugo-srbijanske vojske. Ponovno otvaranje »zadarske fronte« potvrđuje samo da armijski mozgovi vještoto žongiraju lopticom u svim kombinacijama na relaciji Vukovar – Dubrovnik – Zadar. Informacije koje su stigle neposredno prije pisanja ovog napisa a koje su govorile o novim zvjerstvima u zadarskom zaledu, posve su jasno zaokruživale priču o tri bolne rane raspete Hrvatske... Po selima zadarskog zaleda četnici su pocinili teške zločine: informacije su govorile o spaljenom Nadinu, o strijeljanju i klanju starih i nemoćnih u selu Škabrnje, o naislom odvodenju u Benkovac petnaestak starijih osobu iz Zemunika Gornjeg. Sveže informacija također je govorila o zvjerstvima počinjenim 400 kilometara južnije. Naime, u naselju Mokošica u dubrovačkoj regiji, neprijateljska vojska sačinjena od pripitih Crnogorčina pljačkala je i palila odvodec nakon svega u zatočenistvu pedesetak ljudi.

Evropa, evropski promatrači, evropska javnost, svijet, primirje, treba li uopće više i spominjati, za balkanske krvoloke ne znaješ a ma baš ništa. Sve je dakle jasno. Predstoji jedino borba. Prava i kravata.

Somosa tukao Split

»Ajkula« dakle grize dalje. Zbog mnogo čega valja postaviti retoričko pitanje gdje je u svemu tome Split? Radi se i dalje o enigmi koju nije mnogo rasvjetljio ni podmukli napad jugo-mornarice što je po gradu tukla prošlog petka ujutro – po unaprijed zadanim ciljevima. To je poznato. Tukli su se, zapravo promašivali ciljevi čije su koordinate bile ucrtane u plan napada na Split pod nazivom »Klasa« koji je raden za taktičku grupu »Kaštel« iz sastava neprijateljske flote koju je, spomenimo, predvodio zloglasni razarač »Split«. Kakve li ironije, kada se zločinacički plan radio, a tome ima više mjeseci, upravo se računalo na razarač kojemu je ta akcija, barem za dogledno vrijeme ujedno bila i zadnja. S mora je, prema planu, trebalo gadati gospodarsku komoru, zgradu općine, dvije benzinske crpke – kod hotela Marjan i iz tunela na Spinatu – zgrade državnih institucija na Kataliničkoj brigui, kompleks ACY. Objekti koji su tog jutra bili pogodeni poklapali su se sa objektima zacrtanim u planu ili pa i s njihovim »susjedstvom«. Taktička grupa »Kaštel« kojom je zapovjedao kapetan bojnog broda Zoran Gilić zvan Somosa »podvila« je medutim rep bježeći pred topničkim salvama obalne straže

Hrvatske ratne mornarice. No svojim neveštima manevriranjem JRM nije uspjela zavarati analitičare hrvatskih oružanih snaga. U ovom napadu je i neprofesionalcima koji samo malo poznaju strategiju i taktilku borbenog djelovanja bilo posve jasno da je odluka napada na Split brodovima sa splitskog akvatorija donesena najvjerojatnije u hipu te da je očigledno bila temeljena na arogantnoj procjeni s predimensioniranim faktorom samouverenosti. Stoga je iznenadenje brodova JRM koji su tukli sa splitskog kanala bilo veće kada se oglasilo hrvatsko topništvo. Kako od strane neprijateljskog zrakoplovstva nije – barem ne pravovremeno – uslijedio napad na Split, već se pokušalo »dejstvovati« kako bi se neutralizirale obalne baterije HRM, bilo je posve jasno da prema planu i programu »Ajkula« Split još nije na redu. Stjecajem okolnosti naprosto je došlo do istraživanja zapovjednika taktičke grupe »Kaštel« koja je borbeno djelovalo tog petka ujutro.

Opasne vojarne

Neprijateljski brodovi su pod baraznom vatrom obalnih baterija napustili za njih do tada sigurne vode i bude li hrvatska strana ubuduće pokazala dovoljno pameti i spretnosti oni neće biti u mogućnosti vratiti se u splitski akvatorij. Odlastkom glavnih aduta srpske mornarice Split je dakle postao vrlo težak plijen za protivnika unatoč tome što u svojim njedrima krije same zmije: dobro naoružane vojarne u Lori, Divljama i Dracevcu. Ne treba nikako zaboraviti neprijateljske snage na Kozjaku i u zgradi bivše komande vojnopomočne oblasti. No njihova opasnost je bitno smanjena. Realno gledajući borbeno spremnost ljudstva u tim objektima nikako ne može biti visoka budući da onemogućavanjem ulaska brodovlju JRM oni gube mogućnost evakuacije iz svojih miniranih utvrda koje bi – poznavajući njihove »običaje« – oni zacijelo vrlo rado dugli u zrak. Nakon evakuacije naravno. U novom odnosu snaga, dakle bez podrške JRM oni štoviše mogu figurirati kao svojevrsni tacoci (vlastite politike) odnosno siguran zalog da Split neće biti napadan. U teže očekivanjo varijanti, koju medutim nipošto ne treba isključiti iz vida, ti isti ljudi u »neosvojenim« neprijateljskim utvrdama mogli bi postati lako i žrtve borbenosti i ludila vlastitih generala, ako se odluče napasti Split svojom aviacijom. Ukoliko se generali odluče na takav korak ravan potpisivanju smrtne presude svojim ljudima, splitske obrambene snage će trebati računati i sa artiljerijskim napadima iz spomenutih vojarni. Budući da one raspolažu sa velikim izborom naoružanja od minobacača pa do prema nekim izvorima bacača raketa, nikako ne treba podcijeniti njihovu razornu sposobnost. U tom bi slučaju Splitu mogla biti nanesena golema šteta, a kako se progovorene prvi cilji koji bi bio na udaru jest splitsko brodogradilište. Dosadašnja iskustva uostalom to i potvrđuju. Ovakvu bi grešku neprijateljske snage medutim morale skupo platiti. A ne

NAPADI / Agresorska vojska nastavlja djelovati po planu »Ajkula« uz neke preinake

Split će napasti noću iz zraka

Namjera da se razdijeli Dalmacija i raskine njena veza s ostatkom Hrvatske još je aktualna iako su agresoru nanijeti teški gubici u Splitu – Opasne splitske vojarne ne smiju se prazniti morem, niti se smije dozvoliti odvođenje oružja – Za Split opasnost vreba najviše noću – 6. flota u Mediteranu »stand by«

Piše: Andrija R. POPOVIĆ

treba nikako podcenjivati i evidentnu činjenicu da su Splitanci na rubu života. Razdražljivost i tolerancija već su – kako se čini – dosegli gornju granicu.

Ako se dakle želi povoljno rješenje problema koji i dalje prijeteći stoji pred svima nama preostaju jedino pregovori u kojima medutim pregovarači hrvatske strane ni pod koju cijenu ne smiju zanemariti stečene prednosti, što će reći da ne smiju nipošto pregovaratati u kontekstu omogućivanja evakuacije neprijatelja brodovljem. Ako ne ide drugačije, bolje je čekati. Jer bi iluzija bilo očekivati hlađenje srpskih glava od zločinatkih namjera. Više je naime nego jasno da je razaranje gospodarskih kapaciteta na hrvatskom teritoriju minimum kojeg se jugo-zločinci u SMB uniformama nikako ne održavaju. Kad se govori o mogućim pregovorima valja na umu imati i neprijeponušnu da se pod pritiskom dobrih pregovora iznudi i povlačenje bez oružja – koje je ionako hrvatsko – pa čak njihovo puštanje izvan žice (gdje se može učiniti

ti da budu u pravom zatvoru) moguće je uvjetovati razmjenom za vojnike hrvatske nacionalnosti koji su zatočeni po vojarnama u Srbiji a na koje se izgleda zaboravilo. Sve labaviji prevarački potezi za Split bi mogli biti vrlo kobni. Iluzija bi bilo očekivati naglu promjenu čudi kod jugo-soldateske. Ne treba se zavaravati, dok su god komanda i brodovi JRM stacionirani na Visu, iz Splita na miran način neće otici preostale jedinice. Mnogi časnici hrvatske vojske se slažu u tvrdnji da se oko ovoga ne smije pogriješiti.

Svijetleće bombe

Ukoliko se komande JA ipak odluče napasti Dioklecijan grad, napad će se dogoditi prema novim odrednicama za izradu plana borbenog zadatka. Analitičari tvrde da bi se – ako se dogodi – Split napao iz zraka i to noću – također po zadanim ciljevima koji obuhvaćaju elektroenergetska postrojenja, položaje hrvatskih snaga, zapovjedništvo HV, zgradu policijske uprave...

Prelazak na noćno napadanje iz zraka potvrđuje zadarski primjer. Zakret u ovom smislu je napravljen jer je procijenjeno da hrvatska vojska posjeduje dosta protuzračnih sredstava te da obara mnogo više letjelica nego je ratno zrakoplovstvo JA spremno žrtvovati. Noćni napad iz zraka se vrši uz osvjetljivanje neba svijetlećim bom-

bama SAB koje ujedno služe i za »zavarivanje« infracrveno vodenih raketa. Naime kako svjetleće raketke isjavaju do 10.000 luksa, svaka ispaljena rakaška skreće sa putanjem gdje bi pogodila zrakoplov, u svijetleće bombe koje se četiri do pet minuta spuštaju padobronom.

Analitičari hrvatske vojske također procjenjuju da će napad na Split iz zraka uslijediti ukoliko neprijatelj ustraje na forsaži splitskog područja stavljajući težišta na sinjski taktičko-operativni pravac djelovanja, na kojem su aktivni četnici kninskog korpusa Ratka Mladica. Što se pak optimističkih prognoza tiče nikako ne treba zaboraviti prisustvo stranih ratnih brodova u dubrovačkom akvatoriju kao ni činjenicu da su avioni na nosaču 6. američke flote koja se nalazi u vodama Jonskog i Tirenskog mora »stand by« da njihov taktički radius dopire točno do Beograda. Tako barem tvrde obavještajni izvori. U nekontroliranim eskalacijama na Balkanu i sa time sva-kako treba računati.